

**100 . Constanța | Comuna: Municipiul Constanța | Județ: Constanța | Punct:
Bd. Aurel Vlaicu, nr. 158 (centrul comercial Hornbach) | Anul: 2022**

Anul: 2022

Cod RAN: 60428.46

Perioade: Preistorie, Antichitate

Epoci: Epoca bronzului, Epoca romană

Tipuri sit: descoperire izolată, tip neprecizat

Autori: Ana Georgescu-Hamat, Constantin Băjenaru, Laurențiu Cliante, Ștefan Viorel Georgescu, Marius Lascu, Cătălin-Mircea Nopcea, Radu Petcu, Dan Vasilescu, Petre Colțeanu, Laura Gheorghiu, Ioana Rusu, Adrian Irimia, Manuela Măiță, Ingrid Petcu Levei

Instituții: Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța

Nr. autorizatie: 709

Data autorizatiei: 2021-12-21

**Raportul de cercetare arheologică de la Constanța, jud. Constanța Punct: Bd. Aurel Vlaicu,
nr. 158 (centrul comercial Hornbach)**

Raport

Perimetrul studiat se află intravilanul municipiului Constanta, la intersecția dintre bulevardul Aurel Vlaicu și strada Nicolae Filimon, fiind situat într-o zonă destinată construcțiilor cu rol industrial sau comercial. Pe amplasament s-au documentat resturile unor fundații de beton masive, destul de adânci, construite în perioada anilor 1960-1980 (fostul Siloz Traian).

La începutul lunii noiembrie 2021, terenul a fost supus unui diagnostic intruziv, fiind excavate 31 de secțiuni. În urma studiului de arhivă[1], a periegezelor și a diagnosticului intruziv a rezultat faptul că terenul cercetat are un potențial arheologic important, marcat prin prezența unor complexe de locuire și de existența unei necropole. În urma acestor rezultate, s-a dispus cercetarea preventivă pentru două zone cu încărcătură arheologică (suprafețele S1 și S2), având în total 17270 mp. Având în vedere faptul că pe teren au existat construcții, solul fiind în mare parte răscolit, cercetarea a avut drept obiectiv examinarea patrimoniul arheologic identificat prin diagnosticul din noiembrie 2021, cu scopul de a documenta distribuția spațială și cronologică a acestuia și a elibera terenul de sarcină arheologică.

Datorită demolării în totalitate a clădirilor silozului, terenul studiat a suferit ample intervenții de suprafață, dar și în adâncime, straturile superioare fiind deranjate pe aproape întreaga suprafață cercetată. În majoritatea secțiunilor au apărut gropile fundațiilor de la silozuri, umplute cu piatră și beton concasat, până la adâncimea de 3-8 m, conducte și bazine de apă.

Sucesiunea stratigrafică rezultată în urma cercetării este următoarea: strat de amenajări moderne cu mult pietriș și fragmente de beton concasat (grosime medie de 1,10m); strat antic de cultură, de culoare neagră (grosime medie de 0,10-0,60 m), consistență lutoasă cu intruziuni ceramice sporadice, uneori piatră și pigmentație cărămidă; strat brun, curat, de contact cu sterilul; pământ galben viu (loess), surprins la adâncimi cuprinse între -0,20 și -1,20 m sub nivelul actual.

Lucrările de cercetare arheologică preventivă s-au desfășurat ținând seama de programul și ritmul dictat de către beneficiar. Suprafețele au fost decoperțate mecanizat pe straturile de umplutură moderne, urmând ca straturile cu depuneri arheologice să fie excavate manual. Toate cele 117 complexe arheologice

identificate au fost excavate manual, înregistrate și documentate prin desen, scanare, fotografie (conturare, profil și final), situația arheologică fiind ridicată topografic. În toate secțiunile s-a ajuns cu cercetarea până pe steril. S-a întocmit o documentație scriptică, fotografică și topografică a lucrărilor, iar materialele arheologice rezultate vor fi înregistrate și vor urma cursul stabilit pentru restaurare și expunere.

Cercetările au condus la identificarea următoarelor tipuri de complexe: construcții de tip locuință semi-îngropată sau de suprafață cu zid de piatră și acoperiș de tegule, fântână, cuptoare de ars varul, gropi menajere, șanțuri de delimitare a proprietăților sau de irigație, precum și două arii funerare - o necropolă formată din 10 morminte datate în epoca romană și un perimetru cu 8 morminte datate în epoca bronzului.

Complexele romane aparțin unei locuiri dezvoltate pe parcursul a patru etape cronologice distincte:

- faza I : se documentează prin structuri de locuire databile în a doua jumătate a sec. II p.Chr., dar și prin mica necropolă situată în proximitatea așezării; locuirea este întreruptă, probabil, în timpul sau după dinastia Severilor;

- faza II : locuire de scurtă durată, concentrată la sfârșitul sec. III și în primul sfert al sec. IV, reprezentată în primul rând de resturile slab conservate ale unor construcții cu ziduri de piatră legată cu pământ, dar și printr-o serie de gropi de provizii;

- faza III : după un hiatus care ar putea fi valabil doar pentru zona cercetată și nu pentru întreaga așezare, activitățile antropice se reiau în a doua parte a domniei lui Constantius II (post 348), cu o evoluție probabil fără întrerupere până spre finalul aceluiași secol (terminus ante quem 395?); locuirea este probată prin gropi de provizii, locuințe semi-adâncite și șanțuri de delimitare a proprietăților agricole, precum și prin amenajarea a două cuptoare pentru topit varul;

- faza IV : o locuire sporadică, datată la sfârșitul sec. VI - începutul sec. VII, aflată în legătură cu o fântână și cu o rețea de galerii subterane, alături de care s-au înregistrat câteva gropi de provizii și o locuință semi-îngropată.

Inventarul zonei locuite este unul tipic unor așezări cu caracter dual, agricol și meșteșugăresc, aflate în imediata apropiere a unui mare centru urban, așa cum este Tomisul. Au fost descoperite fragmente ceramice și tegulare, fragmente de amfore, obiecte de metal și os, fragmente sculpturale și arhitectonice. Inventarul mormintelor este compus din ceramică (opaițe, castroane, cănițe), unguentarii din sticlă, piese de metal (aplici) și în unele cazuri monede.

În partea de NE a suprafeței S1 (convențional notată S1A) a fost descoperită și o mică necropolă datată în epoca bronzului. Această necropolă poate fi pusă în legătură cu cele câteva complexe (gropi) cercetate în suprafața S2 și încadrate acestei epoci.

Din punct de vedere topografic, situl arheologic nou descoperit este situat în teritoriul agricol al Tomisului, la o distanță de aproximativ 4 km spre Vest de zidurile orașului roman și în apropiere de un drum antic orientat pe direcția E-V. Situl nou cercetat a fost propus pentru introducere în RAN, iar pe viitor întreaga zonă va fi în atenția specialiștilor, având în vedere potențialul arheologic foarte ridicat al zonei.

Note

- Potențialul arheologic al zonei Siloz Traian a fost evidențiat și în jurnalele de teren ale arheologului Constantin Chera, care menționează material ceramic roman descoperit în urma unor săpături efectuate în incinta complexului în anul 1984.

Informații suplimentare online

[Raportul 7048 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
